

Тѣй изглеждатъ на леда спортиститѣ, посрещнали не за първи пътъ хубава снѣжна зима. Нѣкои повдигатъ единия кракъ напредъ, после, като стѣпятъ на него, повдигатъ другия и като че ли леки вълни ги носятъ — като малки лодки. А други опитни плъзгачи завиватъ и пресичатъ назадъ, после се завъртватъ на едно мѣсто и чертаятъ отново хубави фигури по гладкия ледъ. Тѣхната игра, преплѣла въ движенията си младежка ловкостъ, бързина и сила, подготвя на леда смѣлия и здравъ духъ на малкитѣ шампиони, победили много трудности подъ тѣсния каналъ на желѣзнитѣ кѣнки.

И леденото огледало, като лѣтно игрище, е привлѣкло всички здрави деца. Въ разни посоки кръстосватъ кѣнкитѣ. Тукъ-тамъ плъзгачъ прави голѣми кржгове, като се накланя къмъ вътрешна страна на едната кѣнка, а другата повдига назадъ. Тамъ — други двама сж кръстосали ржце и се люлѣятъ, ту на едната, ту на другата страна, а трети въ верига теглятъ начеващъ плъзгачъ, който едва се държи на краката си.

Картинитѣ се редятъ всѣки мигъ. Движението ги промѣня. Току що бѣше тукъ малкиятъ плъзгачъ, който завиваше кржга въ спирала и тутакси се изгуби на другия край на езерото. Сега на негово мѣсто другъ добъръ плъзгачъ чертае две змиеобразни успоредни ленти. Бърже и той се изгуби между пързалаящитѣ се. . .

И общъ радостенъ викъ залива леденото езеро, превърнало се сега — презъ зимата — въ чуденъ зименъ рай.